Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

4. oktoober 2024*

Apellatsioonkaebus – Päritolunimetuse ja geograafilise tähise kaitse – Määrus (EL) nr 1151/2012 – Artiklid 7 ja 8 – Artikli 49 lõige 2 ja artikli 50 lõige 1 – Euroopa Komisjoni kontrolli ulatus nimetuse geograafilise tähisena registreerimise taotluse korral – Pädevuse jaotus liikmesriigi asutuste ja komisjoni vahel – Nimetuse registreerimise tingimused

Kohtuasjas C-579/23 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 19. septembril 2023 esitatud apellatsioonkaebus,

Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, asukoht Borgo (Prantsusmaa),

Charcuterie Fontana, asukoht Borgo (Prantsusmaa),

Costa et Fils, asukoht Urtaca (Prantsusmaa),

L'Aziana, asukoht Bastelica (Prantsusmaa),

Charcuterie Passoni, asukoht Venzolasca (Prantsusmaa),

Orezza – Charcuterie la Castagniccia, asukoht San-Giuliano (Prantsusmaa),

Salaisons Réunies, asukoht Penta-di-Casinca (Prantsusmaa),

Salaisons Joseph Pantaloni, asukoht Sarrola-Carcopino (Prantsusmaa),

Antoine Semidei, asukoht Castellare-di-Casinca (Prantsusmaa),

L'Atelu Corsu, asukoht Ajaccio (Prantsusmaa),

esindajad: *avocats* T. de Haan ja V. Le Meur-Baudry,

apellandid,

teine menetlusosaline:

Euroopa Komisjon, esindajad: M. Konstantinidis, C. Perrin ja B. Rechena,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president A. Arabadjiev, kohtunikud T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin ja I. Ziemele (ettekandja),

kohtujurist: M. Campos Sánchez-Bordona,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 27. juuni 2024. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

kohtuotsuse

1 Apellatsioonkaebuses paluvad apellandid tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 12. juuli 2023. aasta kohtuotsuse Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses jt *vs*. komisjon (T-34/22, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2023:386), millega Üldkohus jättis rahuldamata apellantide hagi nõudega tühistada komisjoni 26. oktoobri 2021. aasta rakendusotsus (EL) 2021/1879, millega lükatakse tagasi kolm geograafilise tähise nimetuse kaitse taotlust vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 52 lõikele 1 („Jambon sec de l’Île de Beauté“ (KGT), „Lonzo de l’Île de Beauté“ (KGT), „Coppa de l’Île de Beauté“ (KGT)) (ELT 2021, L 383, lk 1; edaspidi „vaidlusalune otsus“).

Õiguslik raamistik

2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT 2012, L 343, lk 1) põhjendused 19, 58 ja 61 olid järgmised:

„(19) Kaitstud nimetustega seotud intellektuaalomandi õiguste ühetaoline kaitse kogu [Euroopa L]iidus on esmatähtis eesmärk, mida saab tulemuslikumalt saavutada liidu tasandil.

[…]

(58) Selleks et tagada registreeritud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste ning garanteeritud traditsiooniliste toodete vastavus käesolevas määruses sätestatud tingimustele, peaksid taotlusi hindama asjaomase liikmesriigi ametiasutused vastavalt ühistele miinimumsätetele, mis hõlmavad riigisisest vastuväidete esitamise menetlust. Seejärel peaks [Euroopa K]omisjon taotlused läbi vaatama, tagamaks et liidu õigusaktides ei ole ilmseid vigu ning et väljaspool taotluse esitanud liikmesriiki tegutsevate sidusrühmade huvisid on arvesse võetud.

[…]

(61) Kaitstud päritolunimetuste, kaitstud geograafiliste tähiste ning garanteeritud traditsiooniliste toodete registreerimismenetlust, sealhulgas taotluse läbivaatamist ja vastuväidete esitamist, eriti aga otsustamist, tuleks kiirendada ja parandada. Komisjon, keda teatavatel juhtudel abistavad liikmesriigid, peaks vastutama registreerimise otsuste tegemise eest. […]“.

3 Määruse nr 1151/2012 II jaotise „Kaitstud päritolunimetused ja kaitstud geograafilised tähised“ artikli 6 „Üldine iseloom, vastuolud taimesortide ja loomatõugude nimetuste ning homonüümide ja kaubamärkidega“ lõike 3 esimeses lõigus oli sätestatud:

„Artikli 11 alusel loodud registrisse kantud nimetusega täielikult või osaliselt homonüümset nimetust ei või registreerida, välja arvatud juhul, kui tegelikkuses on võimalik selgelt eristada hiljem registreeritud homonüümi ja registris juba esinevat nimetust kohaliku ja traditsioonilise kasutamise tingimuste ja välimuse järgi, võttes arvesse vajadust tagada asjaomaste tootjate võrdne kohtlemine ja vajadust tarbijat mitte eksitada.“

4 Määruse artikli 7 „Tootespetsifikaat“ lõikes 1 oli sätestatud:

„Kaitstud päritolunimetuse ja kaitstud geograafilise tähise kasutamiseks peab asjaomane toode vastama spetsifikaadile, milles on esitatud vähemalt järgmine teave:

a) päritolunimetusena või geograafilise tähisena kaitstav nimetus, nagu seda kasutatakse kaubanduses või tavakeeles, ja ainult keeltes, mida kasutatakse või on ajalooliselt kasutatud määratletud geograafilises piirkonnas konkreetse toote kirjeldamiseks;

[…]“.

5 Määruse artikli 8 lõike 1 punktis b oli sätestatud, et geograafilise tähise registreerimistaotluses tuleb esitada vähemalt artiklis 7 ette nähtud tootespetsifikaat.

6 Määruse artikli 11 lõikes 1 oli sätestatud:

„Komisjon võtab[…] vastu rakendusaktid, et luua käesoleva kava kohaselt tunnustatud kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste avalik, ajakohastatav register ning seda hallata.“

7 Määruse nr 1151/2012 artiklis 13 „Kaitse“ oli sätestatud:

„1. Registreeritud nimetusi kaitstakse:

[…]

b) väärkasutuse, jäljendamise või seoste loomise eest ka siis, kui toodete või teenuste tegelik päritolu on näidatud või kui kaitstud nimetus on tõlgitud või sellele on lisatud väljend „stiil“, „liik“, „meetod“, „toodetud nagu“, „imitatsioon“ või muu samalaadne väljend, sealhulgas juhtudel, kui neid tooteid kasutatakse koostisainetena;

[…]

3. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid haldus- ja kohtumeetmeid, et hoida ära või lõpetada asjaomases liikmesriigis toodetava või turustatava kaitstud päritolunimetuse ja kaitstud geograafilise tähise lõikes 1 osutatud ebaseaduslik kasutamine.

Sel eesmärgil määrab iga liikmesriik oma kindlaksmääratud menetluste kohaselt nende meetmete võtmise eest vastutavad asutused.

Need asutused tagavad piisava objektiivsuse ja erapooletuse ning nende käsutuses on oma ülesannete täitmiseks vajalikud kvalifitseeritud töötajad ja ressursid.“

8 Määruse artiklis 49 „Nimetuse registreerimise taotlemine“ oli täpsustatud:

„[…]

2. Taotlus esitatakse liikmesriigi asutustele, kui II jaotises sätestatud kava raames registreerimise taotlus hõlmab selle liikmesriigi geograafilist piirkonda või kui III jaotises sätestatud kava raames registreerimise taotluse esitab selles liikmesriigis moodustatud rühm.

Liikmesriik vaatab taotluse nõuetekohaselt läbi, et kontrollida, kas see on põhjendatud ja vastab vastava kava tingimustele.

3. Käesoleva artikli lõike 2 teises lõigus nimetatud läbivaatamise käigus algatab liikmesriik riigisisese vastuväidete esitamise menetluse, millega tagatakse nimetatud taotluse nõuetekohane avaldamine ja nähakse ette mõistlik aeg, mille jooksul võib iga õiguspärast huvi omav füüsiline või juriidiline isik, kelle elukoht on selles riigis või kes on selle riigi territooriumil asutatud, esitada taotlusele oma vastuväite.

[…]

4. Kui liikmesriik leiab pärast vastuväite saamist, et käesoleva määruse nõuded on täidetud, võib ta taotluse kohta teha pooldava otsuse ja esitada taotlustoimiku komisjonile. Sel juhul teavitab liikmesriik komisjoni vastuvõetavatest vastuväidetest, mis on saadud füüsiliselt või juriidiliselt isikult, kes on kõnealuseid tooteid vastavate nimetuste all õiguspäraselt ja pidevalt turustanud vähemalt viis aastat enne lõikes 3 osutatud avaldamise kuupäeva.

[…]“.

9 Määruse artiklis 50 „Taotluse kontroll komisjoni poolt ja selle avaldamine vastuväite esitamise võimaldamiseks“ oli sätestatud:

„1. Komisjon vaatab iga artikli 49 kohaselt saadud taotluse nõuetekohaselt läbi, et teha kindlaks, kas see on põhjendatud ja vastab vastava kava tingimustele. Nimetatud läbivaatamine ei tohiks kesta kauem kui kuus kuud. Kui nimetatud ajavahemik on pikem, esitab komisjon viivituse põhjused taotlejale kirjalikult.

[…]

2. Kui komisjon leiab lõike 1 esimese lõigu alusel tehtud läbivaatamise tulemusel, et käesolevas määruses sätestatud tingimused on täidetud, avaldab ta *Euroopa Liidu Teatajas*:

a) II jaotises sätestatud kava raames esitatud taotluste puhul koonddokumendi ja tootespetsifikaadi avaldamise viite;

[…]“.

10 Määruse artikli 52 „Registreerimisotsus“ lõikes 1 oli sätestatud:

„Kui komisjon leiab artikli 50 lõike 1 esimese lõigu kohase läbivaatamise tulemusel talle kättesaadava teabe põhjal, et registreerimistingimused ei ole täidetud, võtab komisjon vastu rakendusakti, millega lükatakse taotlus tagasi. […]“.

Vaidluste taust

11 Vaidluse taust on vaidlustatud kohtuotsuse punktides 4–10 kokku võetud järgmiselt:

„4. Nimetused „Jambon sec de Corse“/„Jambon sec de Corse – Prisuttu“, „Lonzo de Corse“ /„Lonzo de Corse – Lonzu“ ja „Coppa de Corse“/„Coppa de Corse – Coppa di Corsica“ registreeriti kaitstud päritolunimetusena 28. mail 2014: esimene komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 581/2014 (ELT 2014, L 160, lk 23), teine komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 580/2014 (ELT 2014, L 160, lk 21) ja kolmas komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 582/2014 (ELT 2014, L 160, lk 25) […]

5 [Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses] esitas detsembris 2015 Prantsuse ametivõimudele [määruse nr 1151/2012] alusel seitse kaitstud geograafilise tähise registreerimise taotlust. Need seitse taotlust puudutavad järgmisi hagejate kasutatavaid nimetusi: „Jambon sec de l’Île de Beauté“, „Coppa de l’Île de Beauté“, „Lonzo de l’Île de Beauté“, „Saucisson sec de l’Île de Beauté“, „Pancetta de l’Île de Beauté“, „Figatelli de l’Île de Beauté“ ja „Bulagna de l’Île de Beauté“.

6 Põllumajandus- ja toiduminister ning majandus- ja rahandusminister andsid 20. aprillil 2018 seitse määrust, millega kinnitati vastavad seitse tootespetsifikaati, et edastada need Euroopa Komisjonile heakskiitmiseks.

7 Samal ajal esitas kaitstud päritolunimetuste „Jambon sec de Corse – Prisuttu“, „Coppa de Corse – Coppa di Corsica“ ja „Lonzo de Corse – Lonzu“ tootespetsifikaate omav erialaliit 27. juunil 2018 Conseil d’État’le (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kaebused, milles palus tühistada 20. aprilli 2018. aasta määrused, mis käsitlevad nimetuste „Jambon sec de l’Île de Beauté“, „Coppa de l’Île de Beauté“ ja „Lonzo de l’Île de Beauté“ tootespetsifikaatide kinnitamist, et edastada nende kaitstud geograafilise tähisena registreerimise taotlused komisjonile, ning seda eelkõige põhjusel, et mõiste „Île de Beauté“ jäljendab mõistet „Corse“ või loob sellega seose ning tekitab seega segiajamise ohu juba kaitstud päritolunimetusena registreeritud nimetustega.

8 Seitse taotlust registreerida asjaomased nimetused kaitstud geograafilise tähisena edastati 17. augustil 2018 komisjonile. Komisjon saatis nimetuste „Jambon sec de l’Île de Beauté“, „Lonzo de l’Île de Beauté“ ja „Coppa de l’Île de Beauté“ kaitstud geograafilise tähisena registreerimise taotluste kohta 12. veebruaril 2019 ja 24. novembril 2020 liikmesriigi ametiasutustele kaks kirja, milles ta palus selgitusi eelkõige seoses nende võimaliku registreerimiskõlbmatusega. Liikmesriigi ametiasutused vastasid sisuliselt, et nende hinnangul on need kaks tooterühma (st registreeritud kaitstud päritolunimetused ja kaitstud geograafilise tähise kaitse taotlused) toodete osas selgelt erinevad ning nimetused tunduvad neile piisavalt erinevad.

9 Conseil d'État (kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) jättis 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsusega, mis puudutas nimetust „Jambon sec de l'Île de Beauté" (kaitstud geograafiline tähis), ning kahe 13. veebruari 2020. aasta kohtuotsusega, mis puudutasid nimetusi „Coppa de l'Île de Beauté" (kaitstud geograafiline tähis) ja „Lonzo de l'Île de Beauté" (kaitstud geograafiline tähis), kolm eespool viidatud kaebust (vt eespool punkt 7) rahuldamata eelkõige põhjendusel, et „erinevate mõistete kasutamine ning ühelt poolt päritolunimetuse ja teiselt poolt geograafilise tähisega antava kaitse erinevus võivad välistada ohu, et piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelikel ja arukatel tarbijatel tuleb vaidlusaluse geograafilise tähisega seoses võrdlusena kohe meelde kaup, millel on juba registreeritud kaitstud päritolunimetus[; s]eetõttu ei ole kaebajatel alust väita, et vaidlustatud määrus rikub […] [määruse nr 1151/2012] artikli 13 lõike 1 punktis b sätestatut" (Conseil d'État' (kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kolme kohtuotsuse punkt 5).

10 [Vaidlusaluse] otsusega […] jättis komisjon rahuldamata kolm taotlust registreerida kaitstud geograafilise tähisena nimetused „Jambon sec de l'Île de Beauté", „Lonzo de l'Île de Beauté" ja „Coppa de l'Île de Beauté" põhjusel, et taotluste puhul ei ole täidetud määruse nr 1151/2012 artikli 7 lõike 1 punktis a ette nähtud registreerimiskõlblikkuse tingimused, kuna neid nimetusi oli kasutatud vastuolus selle määruse artikliga 13."

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

12 Apellandid esitasid hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 24. jaanuaril 2022 ja mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada vaidlusalune otsus.

13 Apellandid põhjendasid oma hagi kahe väitega, millest esimese kohaselt sisuliselt on komisjon ületanud oma pädevust ning teise kohaselt on liikmesriigi asutused ja Conseil d'État piisavalt tõendanud nende kolme registreerimistaotluse, mis vaidlusaluse otsusega rahuldamata jäeti, vastavust määruse nr 1151/2012 artiklitele 7 ja 13.

14 Esimesena meenutas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 38 – olles kõigepealt selle kohtuotsuse punktides 21–24 korranud määrusega nr 1151/2012 loodud kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste kaitsesüsteemi aluspõhimõtteid –, et komisjon pidi vastavalt selle määruse artikli 52 lõikele 1 registreerimistaotluse tagasi lükkama, kui ta leidis, et registreerimiseks esitatud nimetuse kasutamine kaubanduses on õigusvastane.

15 Seejärel märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 42–44, et komisjonil oli registreerimistaotluse läbivaatamisel autonoomne kaalutlusruum. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 49 tõdes Üldkohus, et komisjon tõepoolest vaatas registreerimistaotlused põhjalikult läbi.

16 Lõpuks lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 51–60 esitatud põhjustel tagasi argumendid, milles apellandid väitsid, et nimetuse kas kaitstud päritolunimetusena või kaitstud geograafilise tähisena registreerimise taotluse läbivaatamisel oli komisjoni kaalutlusruum piiratud või lausa olematu.

17 Teisena analüüsis Üldkohus – olles enne tagasi lükanud apellantide argumendid, millega sooviti tõendada, et komisjonile on siduv liikmesriigi asutuse hinnang ohule, et registreerimiseks esitatud nimetus tekitab seoseid – vaidlustatud kohtuotsuse punktides 78–108 asjaolusid, mille põhjal komisjon asjaomased taotlused tagasi lükkas. Selle tuginedes tuvastas Üldkohus, et komisjon ei olnud selles küsimuses hindamisviga teinud.

18 Seetõttu jättis Üldkohus hagi tervikuna rahuldamata.

Poolte nõuded

19 Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

– tühistada vaidlusalune otsus ja

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

20 Komisjon palub Euroopa Kohtul:

– jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja

– mõista kohtukulud välja apellantidelt.

Taotlus määrata kohtuasi Euroopa Kohtu suurkojale

21 Euroopa Kohtu kantseleisse 23. jaanuaril 2024 saabunud menetlusdokumendis palusid apellandid määrata käesolev kohtuasi Euroopa Kohtu laiendatud kojale või isegi suurkojale.

22 Seoses taotlusega määrata kohtuasi Euroopa Kohtu suurkojale tuleb kõigepealt meenutada, et üheski Euroopa Liidu Kohtu põhikirja sättes ega Euroopa Kohtu kodukorra sättes ei ole ette nähtud muu menetlusosalise kui liikmesriigi või liidu institutsiooni esitatud sellekohase taotluse läbivaatamist apellatsioonimenetluses (vt selle kohta 17. juuli 2014. aasta kohtuotsus Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, punkt 19).

23 Vastavalt kodukorra artikli 60 lõikele 3 võib kohtukoosseis, kellele kohtuasi on määratud, igas menetlusstaadiumis paluda Euroopa Kohtul määrata asi läbivaatamiseks suuremale kohtukoosseisule, kuid see on meede, mille üle võib kohtukoosseis, kellele kohtuasi on määratud, põhimõtteliselt ise omal algatusel vabalt otsustada (vt selle kohta 17. juuli 2014. aasta kohtuotsus Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, punkt 20).

24 Antud juhul leiab Euroopa Kohtu neljas koda, et ei ole alust paluda Euroopa Kohtul määrata asi läbivaatamiseks suurkojale.

Apellatsioonkaebus

25 Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitavad apellandid viis väidet. Esimese väite kohaselt on Üldkohus valesti kohaldanud määruse nr 1151/2012 artikleid 7 ja 13, pidades lubatavaks, et komisjon registreerimistaotluse selle määruse artikli 13 alusel tagasi lükkas. Teise väite kohaselt on Üldkohus valesti kohaldanud nimetatud määruse artikleid 49, 50 ja 52, pidades lubatavaks, et komisjon on oma pädevust ületanud. Kolmanda väite kohaselt on Üldkohus valesti kohaldanud kõnealuse määruse artiklit 50 ja eiranud hea halduse üldpõhimõtet sellega, et tema hinnangul ei

olnud komisjon kohustatud arvestama liikmesriigi asutuse ja kohtu hinnanguga. Neljanda väite kohaselt on Üldkohus valesti kohaldanud määruse nr 1151/2012 artikleid 7 ja 13 ning eiranud enda kohustust oma kohtuotsust põhjendada.

26 Kuivõrd apellantide teise väite kohaselt on Üldkohus eiranud ühelt poolt liikmesriigi asutuse ja teiselt poolt komisjoni vahelist pädevuse jaotust nimetuse kaitstud geograafilise tähisena registreerimise taotluse läbivaatamisel, tuleb enne registreerimistingimuste kohaldamist puudutavate esimese, kolmanda ja neljanda väite analüüsimist kõigepealt kontrollida seda väidet.

Teine väide

Poolte argumendid

27 Apellantide teise väite kohaselt kohaldas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 44 õigusnormi valesti, kui leidis, et komisjon ei ületanud määrusest nr 1151/2012 talle tuleneva pädevuse piire. Arvestades selle määruse artikli 49 lõikes 2 ja artikli 50 lõikes 1 sätestatud asjaomase institutsiooni ja liikmesriigi asutuse vahelise pädevuse jaotuse eeskirju, piirdus komisjoni pädevus apellantide hinnangul – vastupidi sellele, mida Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 50–61 –, õigusega kontrollida, kas liikmesriigi asutus on talle edastanud täieliku toimiku, tegemata ilmseid hindamisvigu taotlustes osutatud nimetuste toetuskõlblikkuse tingimuste hindamisel. Kuid vaidlusalune otsus ei tugine sellistele põhjendustele.

28 Igal juhul ei olnud komisjonil apellantide arvates õigust asendada liikmesriigi asutuse hinnangut enda omaga, seda enam, et keeldumispõhjuse, millele see institutsioon tugines, oli liikmesriigi kohus juba jõustunud kohtuotsusega tagasi lükanud.

29 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

30 Esimesena tuleb märkida, et vastavalt määruse nr 1151/2012 artikli 49 lõikele 2 tuli nimetuse kaitstud geograafilise tähisena registreerimise taotlus, mis puudutab liikmesriigi geograafilist piirkonda, esitada asjaomase liikmesriigi asutusele, kes pidi selle „nõuetekohaselt“ läbi vaatama, et kontrollida, kas see on põhjendatud ja vastab selles määruses sätestatud registreerimistingimustele. Nimetatud liikmesriik pidi kõnealuse määruse artikli 49 lõike 3 kohaselt algatama riigisisese vastuväidete esitamise menetluse, millega on tagatud taotluse piisav avalikustamine ja on ette nähtud mõistlik ajavahemik, mille jooksul võib taotlusele vastuväite esitada iga õigustatud huvi omav füüsiline või juriidiline isik, kelle elu- või asukoht on selles liikmesriigis.

31 Kui liikmesriik pärast saadud vastuväidete vastuvõetavuse kontrollimist leidis, et taotlus vastab määruse nr 1151/2012 nõuetele, võis ta nimetatud määruse artikli 49 lõike 4 kohaselt teha pooldava otsuse, tagades selle avaldamise ja igale õigustatud huvi omavale isikule võimaluse seda vaidlustada. Riigisisese etapi lõppedes pidi asjaomane liikmesriik esitama taotlustoimiku komisjonile, teavitades viimast vastuvõetavatest vastuväidetest.

32 Vastavalt määruse nr 1151/2012 artikli 50 lõikele 1 tuli komisjonil selle määruse artikli 49 kohaselt saadud taotlus „nõuetekohaselt“ läbi vaadata, et teha kindlaks, kas see on põhjendatud ja vastab taotletava nimetuse registreerimise tingimustele.

33 Sellest järeldub, et määruse nr 1151/2012 sätetega oli kehtestatud pädevuse jaotuse süsteem, mille raames sai komisjon teha otsuse registreerida nimetus kaitstud päritolunimetusena või kaitstud geograafilise tähisena üksnes siis, kui asjaomase liikmesriigi asutus talle sellekohase taotluse esitas, kusjuures see asutus pidi olema kontrollinud, kas taotlus on põhjendatud ja vastab selles määruses ette nähtud registreerimistingimustele (vt analoogia alusel 6. detsembri 2001. aasta kohtuotsus Carl Kühne jt, C-269/99, EU:C:2001:659, punkt 53). Seda lähtekohta arvestades on Euroopa Kohus 29. jaanuari 2020. aasta kohtuotsuse GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46) punktis 36 sedastanud, et komisjoni tehtava registreerimisotsuse eeltingimus on liikmesriigi pädeva asutuse eelnev otsus registreerimistaotluse kohta.

34 Tuleb aga märkida, et ehkki Euroopa Kohus on leidnud, et komisjon võib oma hinnangus tugineda liikmesriigi asutuse eelnevale hinnangule, kui selles ei ole tehtud ilmset viga (vt analoogia alusel 6. detsembri 2001. aasta kohtuotsus Carl Kühne jt, C-269/99, EU:C:2001:659, punkt 60, ja 2. juuli 2009. aasta kohtuotsus Bavaria ja Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, punktid 90, 93 ja 99), ei ole ta ometi tuvastanud, et eeskätt asjaomase nimetuse liidu õigusele vastavust puudutav nimetatud asutuse hinnang on sellele institutsioonile siduv.

35 Selles küsimuses tuleb jagatud pädevuse kontekstis esiteks märkida, et määruse nr 1151/2012 artiklis 49 lõikes 2 ja samuti selle määruse artikli 50 lõikes 1 oli täpsustatud, et nii liikmesriigi asutus kui ka komisjon peavad registreerimistaotluse „nõuetekohaselt“ läbi vaatama. Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 43 seoses nimetatud määruse artikli 50 lõikega 1 on tõdenud, ei ole selles sättes mõistet „nõuetekohaselt“ määratletud, vaid on jäetud komisjoni otsustada, milline on kõnealuste nõuete olemus ja ulatus, mistõttu apellandid ei saa väita, et komisjon on kohustatud lähtuma analüüsist, mille selle määruse artikli 49 lõike 2 alusel on teinud liikmesriigi asutus.

36 Teiseks oli määruse nr 1151/2012 artikli 50 lõikes 1 märgitud, et komisjon kontrollib, kas registreerimistaotlus on põhjendatud ja vastab nimetatud määruses sätestatud tingimustele.

37 Sellest sättest ei nähtu siiski kuidagi, et registreerimistingimusi kontrollides oleks komisjon olnud mingilgi moel piiratud esimese analüüsiga, mille on teinud liikmesriigi asutus.

38 Seega sai Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 44 põhjendatult otsustada, et liikmesriigi asutuse hinnang ei olnud komisjonile siduv ning komisjonil oli iseseisev kaalutlusõigus otsustada, kas registreerida nimetus kaitstud geograafilise tähisena. Nagu nimelt nähtub selle kohtuotsuse punktist 59, oli selle institutsiooni kaalutlusruum „piiratud või olematu“ üksnes liikmesriigi asutuse kogutud registreerimistaotluse toimikus sisalduvate dokumentide õiguspärasuse hindamisel (vt selle kohta 29. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, punktid 25, 26 ja 36).

39 Teisena tuleb tõdeda, et ühelt poolt sai komisjoni autonoomne kaalutlusõigus kinnitust määruse nr 1151/2012 põhjendusest 19, milles oli märgitud, et liidus kaitstud nimetustega seotud intellektuaalomandi õiguste ühetaolise järgimise tagamine kogu liidus on esmatähtis eesmärk, mida saab tõhusamalt saavutada liidu tasandil. Nimelt oli komisjonil, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 63, selle eesmärgi saavutamise raames pädevus tagada

registreerimistingimuste ühetaoline kohaldamine, nii et kui kõnealusel institutsioonil puudunuks selles osas autonoomne kaalutlusõigus, ei oleks ta saanud ära hoida nende registreerimistingimuste liikmesriigiti erinevalt kohaldamist.

40 Teisest küljest oli määruse nr 1151/2012 põhjenduses 58 täpsustatud, et liikmesriigi asutus pidi taotluse läbi vaatama vastavalt ühistele miinimumsätetele, millega on hõlmatud riigisisene vastuväidete esitamise menetlus. Samas põhjenduses oli öeldud, et komisjoni ülesanne oli seejärel taotlused põhjalikult läbi vaadata, veendumaks, et neis ei ole ilmseid vigu ning on arvestatud liidu õiguse ja väljaspool taotluse esitamise liikmesriiki tegutsevate sidusrühmade huvidega.

41 Kui aga komisjon oleks pidanud – nagu väidavad hagejad – registreerimistaotlust läbi vaadates piirduma toimiku täielikkuse ja ilmsete vigade puudumise kontrollimisega, ei oleks sellel institutsioonil olnud võimalik taotlusi põhjalikult läbi vaadata, nagu oli ette nähtud määruse nr 1151/2012 põhjenduses 58. Selle läbivaatamise raames ei tohtinud komisjonil olla takistusi kontrollida, kas asjaomane taotlus vastab selles määruses sätestatud registreerimistingimustele, nagu oli nõutud nimetatud määruse artikli 50 lõikes 1. Seda seisukohta toetab tähtsus, mis selle põhjenduse sõnastuse kohaselt oli nii registreerimistaotluses kui ka liikmesriigi asutuse poolt eeskätt kõnealusest määrusest tulenevate ühiste miinimumsätete järgimisel.

42 Lisaks tuleb märkida, et nimetatud määruse põhjenduse 61 kohaselt pidi komisjon vastutama registreerimisotsuste tegemise eest. Kuid sellel institutsioonil oli võimalik võtta lõplik vastutus registreerimisotsuse tegemise eest vaid tingimusel, et tal oli autonoomne kaalutlusõigus, ilma et ta oleks olnud seotud liikmesriigi asutuse poolt registreerimistingimuste täitmise eelneva kontrollimise tulemusega.

43 Seega ei kohaldanud Üldkohus õigusnormi valesti, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 44 sedastas, et komisjon ei ületanud oma pädevuse piire, kui ta määruse nr 1151/2012 artikli 50 alusel kontrollis, kas nimetuse registreerimise tingimused on täidetud.

44 Lisaks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 63 ja 64 õigesti, et komisjonil oleva autonoomse kaalutlusõiguse tõttu ei saanud komisjoni hinnangu vaidlustamiseks tugineda liikmesriigi kohtu jõustunud otsusele.

45 Seetõttu tuleb viies väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Esimene väide

Poolte argumendid

46 Esimeses väites leiavad apellandid, et Üldkohus on õigusnormi valesti kohaldanud sellega, et leidis, et määruse nr 1151/2012 artikli 13 lõike 1 punkti b alusel sai komisjon teha registreerimisest keeldumise otsuse.

47 Esimesena on Üldkohus apellantide hinnangul esitanud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 35 vale järelduse, et komisjon oli pädev kontrollima seda, kas oli rikutud registreeritud nimetuste kaitset mis tahes seoste tekitamise eest, mis oli ette nähtud määruse nr 1151/2012 artikli 13 lõike 1 punktis b, ehkki selle määruse artikli 13 lõike 3 kohaselt oli kontrollipädevus ainult liikmesriikidel.

48 Teisena väidavad nad, et nii toimides suurendas Üldkohus nimetatud määruse artiklis 7 ette nähtud registreerimiskõlblikkuse tingimuste arvu, hõlmates ekslikult nende hulka selle määruse artikli 13 lõike 1 punktis b sätestatud nõude, mille kohaselt nimetusega, mille registreerimist kaitstud geograafilise tähisena taotletakse, ei tohi rikkuda kaitset seoste tekitamise eest.

49 Kolmandana piirdus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 38 ja 39 apellantide sõnul sellega, et jättis kummutamata komisjoni eksliku järelduse, mille kohaselt oli registreerimistaotluste esemeks olevate nimetuste kasutamine kaubanduses õigusvastane, ehkki komisjonil puudus teave, mis võimaldanuks tal hinnata nende nimetustega hõlmatud toodete turustamise tingimusi. Lisaks on Üldkohtu poolt õigusnormi sellise valesti kohaldamise tagajärg kaitstud päritolunimetuse ja kaitstud geograafilise tähise mis tahes kooseksisteerimise keelamine.

50 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

51 Määruse nr 1151/2012 artikli 13 lõike 1 punktis b oli sätestatud, et registreeritud nimetusi kaitstakse väärkasutuse, jäljendamise või seoste tekitamise eest ka siis, kui toodete või teenuste tegelik päritolu on näidatud või kui kaitstud nimetus on tõlgitud või sellele on lisatud väljend „stiil“, „liik“, „meetod“, „toodetud nagu“, „imitatsioon“ või muu samalaadne väljend.

52 Selle määruse artikli 7 lõikest 1 ja artikli 8 lõike 1 punktist b tulenevalt oli tootespetsifikaadi väljatöötamine, millele kaitstud geograafiline tähis peab vastama, registreerimismenetluse vajalik etapp. Artikli 7 lõike 1 punkti a kohaselt pidi tootespetsifikaat muu hulgas sisaldama kaitstavat nimetust, nagu seda „kasutatakse kaubanduses või tavakeeles“.

53 Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 36 sisuliselt leidis, oli nimetuse kaitstud geograafilise tähisena registreerimine välistatud siis, kui tuvastatakse, et see nimetus tekitab seoseid nimetusega, mis on juba registreeritud kaitstud päritolunimetusena. Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 75 märkis, minetaks varem registreeritud nimetusele antud kaitse sellise registreerimise tulemusel soovitava toime.

54 Kõnealuse määruse artikli 13 lõikes 3 oli küll täpsustatud, et liikmesriigid peavad ära hoidma või lõpetama selliste nimetuste kasutamise, mis tekitavad seoseid kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisena registreeritud nimetusega, mida nende territooriumil kasutatakse tootmisel või turustamisel. Seega sai seoste tekitamise tuvastada alles pärast seda, kui liikmesriigi asutus on andnud kõiki juhtumi asjaolusid hõlmava igakülgse hinnangu (vt analoogia alusel 9. septembri 2021. aasta kohtuotsus Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, punkt 60).

55 Nagu aga Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 42 märkis, oli määruse nr 1151/2012 artikli 50 lõikes 1 nõutud, et komisjon peab kontrollima, kas registreerimistaotlus vastab selle määruse tingimustele.

56 Kuna registreeritud nimetusega seoseid tekitav nimetus ei vasta määruse nr 1151/2012 artikli 13 lõike 1 punktile b, ei saanud seda nimetatud määruse alusel kaitsta. Nimelt oli kõnealuse määruse artikli 7 lõike 1 punktis a ja artikli 8 lõike 1 punktis b ette nähtud nõudes, mille kohaselt pidi taotletav nimetus registreerimiskõlblikkuse eeldusena olema märgitud taotluses sisalduvas tootespetsifikaadis sellisena, nagu seda „kasutatakse kaubanduses või tavakeeles“, silmas peetud just nimelt kasutamist, millega mingil viisil ei rikuta nimetatud määruse sätteid.

57 Peale selle oli määruse nr 1151/2012 artikli 6 lõikes 3 sõnaselgelt ette nähtud, et registreerimiseks esitatud nimetust ei registreerita, kui see on nimetatud määruse artikli 11 kohaselt loodud registrisse kantud nimetusega osaliselt või täielikult homonüümne, välja arvatud juhul, kui hiljem registreeritud homonüüm on selle kohalike ja traditsiooniliste kasutamistingimuste ning esitusviisi tõttu praktikas selgelt eristatav juba registrisse kantud nimetusest. Selle sätte kohaselt oli varem registreeritud nimetusele antud kaitse tagamine üks neist registreerimistingimustest, mille täitmist pidi komisjon selle määruse artikli 50 lõike 1 alusel kontrollima.

58 Seega pidi komisjon enne registreerimisotsuse vastuvõtmist kontrollima, et nimetus, mille registreerimist taotletakse, ei kahjustaks kaitset, mis kogu liidus on juba registreeritud teisel nimetusel.

59 Järelikult ei kohaldanud Üldkohus õigusnormi valesti, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 36 ja 37 leidis, et käesoleval juhul pidi komisjon kindlaks tegema, et registreerimiseks esitatud nimetuste kasutamisega ei rikuta kaitstud päritolunimetusena registreeritud nimetusele määruse nr 1151/2012 artikli 13 lõike 1 punktis b ette nähtud kaitset seoste tekitamise eest.

60 Seda järeldust ei sea kahtluse alla apellantide argument, et Üldkohtu sellise hinnangu tulemusel muutub küsitavaks kaitstud päritolunimetusena registreeritud nimetuse ja kaitstud geograafilise tähisena registreeritud nimetuse kooseksisteerimise põhimõte.

61 Ühelt poolt on nimelt vaieldamatu, et Euroopa Kohus on nimetusi ja geograafilisi tähiseid kaitsvate liidu õiguse sätete järjekindla kohaldamise kaalutlusel tunnustanud iga kaitsesüsteemi osaks olevate põhimõtete horisontaalset kohaldatavust (9. septembri 2021. aasta kohtuotsus Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, punkt 32).

62 Teiselt poolt võib seoste tekitamise oht esineda sõltumata sellest, millist korda kohaldatakse juba registreeritud nimetustele ja millise korra kohaselt nimetusi registreeritakse. Nimelt on vaieldamatu, et mõistega „seoste tekitamine“ on hõlmatud olukord, kus toote puhul kasutatav tähistus sisaldab mõnd kaitstud geograafilise tähise või kaitstud päritolunimetuse osa, mistõttu tarbijal tekib seoses asjaomase toote nimega kujutlus kaubast, mille jaoks see nimetus on registreeritud (9. septembri 2021. aasta kohtuotsus Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika).

63 Neil asjaoludel ei kohaldanud Üldkohus õigusnormi valesti ka siis, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 39 leidis, et esineb oht tekitada seoseid kaitstud päritolunimetusena kaitstud nimetuse ja kaitstud geograafilise tähisena registreerimiseks esitatud nimetuse vahel.

64 Mis puudutab apellantide vastuväited vaidlustatud kohtuotsuse punktides 38 ja 39 esitatud Üldkohtu hinnangule kaitstud päritolunimetustena registreeritud nimetuste ja registreerimiseks esitatud nimetuste võrdluse kohta, siis tuleb meenutada, et neid faktilisi hinnanguid ei saa apellatsioonimenetluses vaidlustada, välja arvatud juhul, kui tegemist on faktiliste asjaolude moonutamisega (vt selle kohta 14. septembri 2017. aasta kohtuotsus EUIPO *vs.* Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, C-56/16 P, EU:C:2017:693, punkt 126). Kuna apellandid ei ole väitnud, et tõendeid on moonutatud, tuleb nende argumendid vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

65 Järelikult tuleb teine väide osaliselt vastuvõetamatuna jätta läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatuna tagasi lükata.

Kolmas väide

Poolte argumendid

66 Apellantide kolmanda väite kohaselt on Üldkohus valesti kohaldanud määruse nr 1151/2012 artiklit 51 ja eiranud hea halduse põhimõtet sellega, et ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 76 keeldus kinnitamast, et komisjon pidi registreerimistaotluse läbivaatamisel võtma arvesse liikmesriigi asutuse ja kohtu hinnangut.

67 Komisjon palub selle väite tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

68 Esimesena tuleb märkida, et nagu on sedastatud käesoleva kohtuotsuse punktis 43, leidis Üldkohus õigesti, et komisjonil oli registreerimistaotluste läbivaatamisel autonoomne kaalutlusõigus.

69 Lisaks nähtub määruse nr 1151/2012 artikli 52 lõikest 1, et kui komisjon pidi registreerimistaotluse tagasi lükkavaid rakendusakte vastu võttes tuginema nii selle määruse artikli 50 lõike 1 kohasele kontrollile kui ka „talle kättesaadavale teabele“, kusjuures viimati nimetatud täpsustusega on tingimata hõlmatud ka liikmesriigi edastatud teave.

70 Siiski tuleb tõdeda, et argumendiga, et komisjon ei võtnud hea halduse põhimõttega vastuolus tegutsedes vaidlusaluse otsuse vastuvõtmisel arvesse liikmesriigi ametiasutuse hinnangut, üritavad apellandid tegelikult väita, et see hinnang oli komisjonile siduv, mistõttu ta oleks pidanud taotletud nimetused registreerima. See argumentatsioon kattub aga teise väite põhjendamiseks esitatud argumentidega, millega ei nõustutud.

71 Teisena tuleb märkida, et kuigi apellandid ei nõustu hinnanguga, mille Üldkohus andis seoste tekitamise ohule ja mille alusel ta nõustus komisjoni otsusega registreerimistaotlused tagasi lükata, ei ole nad siiski tõendanud, et nii toimides moonutas Üldkohus tõendeid ja faktilisi asjaolusid.

72 Nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 64, ei saa neid faktilisi hinnanguid apellatsioonimenetluses kahtluse alla seada.

73 Järelikult tuleb teine väide osaliselt vastuvõetamatuna jätta läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatuna tagasi lükata.

Neljas väide

Poolte argumendid

74 Apellantide neljanda väite kohaselt on Üldkohus esiteks valesti kohaldanud õigusnormi sellega, et sedastas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 88, 89 ja 94, et kahe nimetuse sünonüümsus tingib vältimatult seoste tekitamise määruse nr 1151/2012 artikli 13 lõike 1 punkti b tähenduses. Apellantide hinnangul ei ole nimetuste sünonüümsus piisav, et tingida seoste tekitamise ohtu, kuna sellekohase järelduse saab teha üksnes toimiku materjalide igakülgse hindamise põhjal.

75 Teiseks on Üldkohus apellantide sõnul vaidlustatud kohtuotsuse punktides 78 ja 81 valesti nõustunud komisjoni hinnanguga, mille kohaselt üksnes eriti informeeritud avalikkusele on teada kaitstud päritolunimetusega toodete ja kaitstud geograafilise tähisena registreerimiseks esitatud nimetusega toodete vahelised kvaliteedierinevused. Nimelt võimaldab asjaomaste kaupade hinnaerinevus tarbijatel neid eristada.

76 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

77 Mis puudutab apellantide väite esimest punkti, siis tuleb märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 93 meenutas Üldkohus, et seoste tekitamise ohu hindamisel tuleb arvesse võtta kogu nimetust sellisena, nagu see on registreeritud, ja registreerimiseks esitatud nimetust tervikuna.

78 Seoses apellantide poolt esimeses kohtuastmes esitatud väitega, et seoste tekitamise analüüs puudutab üksnes vastandatud nimetuste geograafilisi elemente, piirdus Üldkohus selle kohtuotsuse punktis 94 tõdemusega, et asjaomaste nimetuste geograafiliste elementide sünonüümsust arvestades tuleks selle argumendiga nõustudes tingimata tuvastada seoste tekitamine, mis aga ei oleks apellantide eesmärgi seisukohalt soodne. Sellest järeldub, et väite esimene punkt põhineb nimetatud kohtuotsuse punkti 94 vääral tõlgendusel.

79 Seoses väite teise punktiga tuleb märkida, et apellandid heidavad Üldkohtule ette seda, et viimane vaidlustatud kohtuotsuse punktides 78 ja 81 nõustus, et üksnes eriti informeeritud avalikkusele on teada kaitstud päritolunimetusega toodete ja kaitstud geograafilise tähisena registreerimiseks esitatud nimetusega toodete vahelised kvaliteedierinevused, ehkki nende hinnangul osutab asjaomaste toodete hinnaerinevus nende kvaliteedierinevusele.

80 Tuleb märkida, et seoste tekitamise oht on tõendatud siis, kui nimetuse kasutamine tekitab Euroopa keskmisel tarbijal, kes on piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas, mulje, et selle nimetuse ja kaitstud päritolunimetuse vahel on piisavalt otsene ja ühemõtteline seos. Sellise seose olemasolu võib tuleneda mitmest elemendist, eelkõige kaitstud nimetuse osalisest integreerimisest, asjaomaste kahe nimetuse foneetilisest ja visuaalsest seosest ning sellest tulenevast sarnasusest, ja – isegi kui need elemendid puuduvad – kaitstud päritolunimetuse ja registreerimiseks esitatud nimetuse kontseptuaalsest sarnasusest või ka selle kaitstud päritolunimetusega tähistatavate toodete ja registreerimiseks esitatud nimetusega tähistatavate toodete või teenuste sarnasusest. Mis puudutab komisjoni antud hinnangut, siis oluline on, et selles oleks arvesse võetud kõiki asjaomase nimetuse kasutamisega seotud asjaolusid (9. septembri 2021. aasta kohtuotsus Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, punkt 66).

81 Seega asus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 83 õigesti seisukohale, et eelmises punktis meenutatud asjaolude hindamisest nähtuva seoste tekitamise välistamisel ei ole määrava tähtsusega hindade erinevus kaitstud päritolunimetusega tähistatavate toodete ja nende toodete vahel, mille jaoks nimetuse kaitstud geograafilise tähisena registreerimist taotletakse.

82 Igal juhul soovivad apellandid väitega, et Üldkohus ei teinud õigesti kindlaks avalikkust, keda tuleb seoste tekitamise ohu välistamisel arvesse võtta, sisuliselt kahtluse alla seada selle, kuidas Üldkohus otsustas määratleda asjaomase avalikkuse omadused. Väljakujunenud kohtupraktika

kohaselt kujutavad sellekohased järeldused endast siiski faktilist hinnangut, mida ainsana on pädev andma Üldkohus (29. oktoobri 2020. aasta kohtumäärus Kerry Luxembourg *vs.* EUIPO, C-305/20 P, EU:C:2020:882, punkt 18 ja seal viidatud kohtupraktika).

83 Järelikult tuleb neljas väide osaliselt vastuvõetamatuna jätta läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatuna tagasi lükata.

84 Kuna apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitatud ühegi väitega ei saa nõustuda, tuleb apellatsioonkaebus jätta tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

85 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt, mida sama kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

86 Kuna apellandid on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb vastavalt komisjoni nõudele jätta apellantide kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja komisjoni kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

1. **Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**

2. **Jätta Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corsese, Charcuterie Fontana, Costa et Filsi, L'Aziana, Charcuterie Passoni, Orezza – Charcuterie la Castagniccia, Salaisons Réunies', Salaisons Joseph Pantaloni, Antoine Semidei ja L'Atelu Corsu kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.**

Allkirjad